

Pojmy základní

Rozhodující pojmy, které budeme muset nově upřesnit, protože je budeme potřebovat pro první rozvrh tak zvaných „méontologických“ úvah, jsou následující: dění, událost, celek (sjednocenost, integrita), subjekt (jakožto non-objekt), akce (a reakce), reaktivita, adaptabilita (přizpůsobivost a ochota k ní), setrvačnost, jedinečnost (a péče o ni), osvětlení a situačnost, vnějšek a nitro, předmětnost a nepředmětnost, přítomnost (jako bytí „při tom“), přicházení jako počátek nastávání, reflexe jako obrátka k „sobě“, svojskost (jako „bytí sebou“), atd. Toho všeho je zapotřebí, abychom mohli přistoupit ke zkoumání toho pro méontologii vůbec hlavního, totiž „jsoucnosti“, „bytí“ (eventuelně také „jestoty“, „bytnosti“ atd.). A vše se pokusíme vyjasnit na myšlenkovém modelu „události“ a „událostného dění“. Budeme se ovšem muset v některých ohledech opírat také o běžnou zkušenost, i když jen z praktických resp. propedeutických důvodů; jinak ovšem budeme muset být ke každé „zkušenosti“, zejména pak k běžným (každodenním) zkušenostem nadále kritičtí, neboť zkušenost bývá silně ovlivněna nespočtenými tradovanými předsudky.

(Písek, 110702-3.)